

زبان و ادبیات ایران، کانسپت معماری موزه زبان و ادبیات

مهسا صادقی^۱، حسین شموسی^۲، محمد علی کاظم زاده رائف^۳، صبا میردریکوندی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران.

۲- دانشجوی کارشناسی معماری مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران.

۳- عضو هیأت علمی گروه مهندسی معماری مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران

۴- استاد مدعو گروه مهندسی معماری مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران

چکیده

در موزه ها تلاش می شود که داشته ها و پیشینه کهن یک ملت به نمایش گذاشته شود، که در نتیجه این نمایش میزان تمدن و علم ملل در ازمه ی دور به نسل های حاضر و آینده معرفی شود. در طول تاریخ دیرینه ی ایران، ادبیات در تمامی گرایش هایش، نقشی پررنگ در ترسیخ علم و دانایی در میان مردم ایفا نموده، که هر کدام از این گرایشات به فردی معین، و هر کدام از این افراد به شهر، و بنایی مشخص شناخته می شوند. در معماری زبان مفهومی تعریف طرح، به وسیله ی کانسپت تبیین می گردد. که خود نیز در فرآیند مشخصی به نتیجه نهایی طرح می انجامد. مسلماً معماری مانند سایر علوم مهندسی و هنری با سیر تحولات تاریخی، شاهد تحولات بسیاری شده، که این در نتیجه نیاز انسان به فضاهایی متناسب با شرایط، و کاربری های خاص خود انجامیده است. موزه ادبیات زبان را می توان با زبان معماری تلفیق نمود، تا در نهایت به اثری با هویت و مرتبط با نوع کاربری آن رسید. در این پژوهش سعی شده تا با بازشناسی پیشینه زبان و ادبیات در ایران و جایگاه آن در جامعه و شناسایی قابلیت های آن متناسب با فرهنگ و تمدن اصیل جامعه، خلق کانسپت متناسب با ویژگی های موزه زبان و ادبیات، مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. در این مقاله از شیوه ی تحقیقی توصیفی تحلیلی بهره گرفته شده که با استفاده از منابع کتابخانه ای مؤسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی اهواز، کتابخانه مرکزی دانشگاه شهید چمران اهواز، کتابخانه مرکزی استان خوزستان، کتابخانه معاونت فرهنگی شهرداری اهواز و سایت های اینترنتی جهاد دانشگاهی، سیویلیکا و نشریه های مرتبط با موضوع انجام شده است.

کلمات کلیدی : موزه، زبان ایران، ادبیات ایران، کانسپت معماری